

הוא והיא
 על ספטל הנאשמים בבית המשפט, כשהם מוקפים שוטרים ובלשים, יושבים ישראל ועדה בניצויי האשה, שהתייצבה להגנת בעלה הנערץ, הפכה בעיני רבים לשותפת באשמה על כי לא הסכימה להחזיר לקרבות את רכושם.

קדוש מעונה: "העתונות משמיצה אותנו. בעלי לא היה רק פורץ, הוא גם עור להרבה אנשים. כתבה הגנה שלו יהיה כתב-האשמה נגד הצבור."
 על רקע טענות מעין אלה הצטיירה פר- שתו של בניצויי כפרשה משעשעת והומור- ריסטית מאוד. אלא שבאיווה שהוא מקום מסתיים גם הצחק. רובין הוד, דמות לא כל כך מוסרית כשלעצמה, חילק את הרכוש הגנוב של העשירים לעניים, אולם כשרובין

1500 ל"י
 גולדה אלטמן מראה אודא קופסת מערכת כלי-האוכל לדגים מכסף, שבניצויי הריק או- תה מתוכנה ובזזה יחד עם תכשיטים יקרים.

1500 ל"י
 אברהם קפוטסה, סי- טנאי ירקות מרחוב דובנוב 15, ואשתו, מראים את הסקום בו פרץ בניצויי את תריס דירתם. הזוג, כקר- בנות אחרים, משתומם על תכנון הפריצה.

שכונתיים אחרי שנתגלתה, הפכה פרשת הצייר הפורץ ישראל בניצויי, לגבי רוב המדינה, למעין בדיחה לאומית. בעוד שמשפחתו הסתגרה מאחורי מגוול ובריה, טיל הצייר הקרה במכונית משטרה ברובעים המפוראים של צפון תל-אביב, וכמצביא הסוקר את שדה-הקרב שלו הצביע על מקומות מבצירי-נצחונותיו. אפילו ה- שוטרים שליחהו לא יכלו להתאפק מלצחק, כשעמדו נגים אל פנים מול יכולו של הפורץ הנוצץ בשנים האחרונות. היו רחי- בות בעיר שבניצויי לא ססח אף לא על אחד מבתייהם, בעת ביקורי-הלילה שלו. בשדרות המלך דוד, למשל, עבר בניצויי והצביע כמעט על בית אחרי בית. בבתיים מסויימים, זכו שניים או שלושה דיירים שונים לבי- קרוי. היו דירות אותן פקד מי שנה בשנה, בדיקנות של גובה מס-הכנסה.

איאפשר היה גוב שלא לחייך, כאשר התברר כי בניצויי כאילו ניהל רישום מ- דויק של קרבותיו. ברחוב דובנוב, למשל, אחד הרחובות המפוראים ביותר בעיר, פרץ בניצויי לדירה בבית מספר 15, ביום הר- לקת הנר הראשון של חנוכה, לפני שלוש שנים. כעבור שנה בדויק, לעת הדלקת נר ראשון של חנוכה, שוב ביקר באותו בית, הפעם בדירה אחרת.

סיכום ראשוני של קרבותיו הוכיח, כי קציר יכולו של בניצויי מסתכם ערך בי- 200 פריצות, עם שלל של מאה אלף ל"י, כולן צפונה מכיכר דינגוף. בדיקת מאתמים התיקים הוכיחה מיד שלבניצויי היתה שיטת עבודה נודעית כמעט: היו לו ימי עבודה קבועים לפריצותיו. הוא היה מרשה לעצמו לתדור לדירות בערב שבת, במוצאי שבת או בערב חג. כמעט תמיד שמר בניצויי גם על שעות עבודה קבועות: משעה 7 עד 12 בלילה. שעות נוספות כמעט ולא עבד. כל קרבותיו היו דיירי הקומות התחתונות. בדירות שאינן פונות לחוץ, אם היה סלפון בבית, היה בניצויי מחייג קודם את מספרו, כדי לדווא שאין איש בבית. אחר כך היה חוזר בשיטה הרגילה: באמצעות מכרז היה טורץ דלתות ותריסים. בתוך הדירה היתה מלאכתו הראשונה לנעול את הדלת על בריה, כדי שלא יופרע בעבודתו. אחר כך היה הופך את הבית על פיו תוך חיפוש יסודי אחר חפצים מיוחדים.

הוא לא היה לוקח כל דבר. בדירות של מנחם טריי, ברחוב דובנוב 15, למשל, נתקל בניצויי בערימה גדולה של נירות ערך. היו שם אגרות מלווה עממי ואגרות של ממשלת המנדט. הפורץ הבררן לא נגע באגרות ממשלת ישראל, לקח רק אגרות מנדט. בדירה אחרת גנב בניצויי מערכת כלי-כסף. כעבור יום התברר לו כי אינה מתאימה לצרכיו. בעלי הדירה מצאו את כלי-הכסף כעבור יום בפתח דלתם.

★ ★ ★

רובין חוד
אווירה הברזנית שהשתררה סביבו הוסיפו לא במעט הצהרותיו של ה- טורץ הנוצץ בשבוע האחרון, והצהרות אש- תו. "הצבור ישפוט אם אני גאון או מטורף", הכריז בניצויי, בנסותו להציג את עצמו בדמות רובין חוד ישראלי. "גנב- תי רק מגנבים. נקמתי בחברה על מה שעשתה לי". כשביקר עם מלוויו השוטרים בבית בו פרץ לשלוש דירות, והשכנים התלקטו סביבו, לא היסס בניצויי מלהטיף להם מוסר: "ראיתם שגונבים אצלכם פעם ופעמיים, מדוע לא אירגנתם שמירה?" הגננת עדה בניצויי, אשתו, המשיכה גם היא בטענות, שעיתרו את ראשו של בונה הווילה בעלת שלוש הקומות בכתר של

במדינה

דרכי אדם

דופי ביזוי

בפני חמדה מוזס, בעקבות מכתב זה, נדמה קטי לשמוע: "הגיעו אלינו מכתבים אנוני- מיים שאינן יהודיה. האם זה נכון?"
 קטי הסבירה הכל: היא סיפרה על ילדותה, על אמה שהתגיירה ועל אביה שמת במחנה הריכוז הנאצי. בכל זאת ביקשה ממנה הגברת מוזס להביא תעודות המוכיחות את דבריה.

גיום לצה"ל. יומים אחרי שיחה זו חזרה קטי למשרד השבועון. היא הביאה תעודות והצהרות של מכרים מגרמניה. ה- מעידים כי המועמדת למלכת היופי של יש- ראל היא יהודיה מלידה.
 אולם קטי לא ראתה עוד את הגברת מוז- זס. מוכרת העורכת הסבירה לה: "החלטנו שלא לכלול אותך ב'22 המועמדות הסופיות. את צעירה מדי ואינך מפותחת. מידות הגוף שלך אינן פרופורציונליות."
 לא היה ספק כי טענותיה של המזכירה היו טענות סרק. כי ביומיום כבר הספיקה קטי להיבחר כמלכת היופי של גושף הס- טודנטים וכמלכה הבלתי מוכתרת של גושף הדיפלומאטים לטובת קרן מן-דודאדום.
 האמת הערומה היתה פשוטה מאד: מארגני התחרות לא רצו להסתכן בגל של מתאות לאומניות, שהיה עלול לבוא אחרי שקטי תוכתר כמלכה.

בגושף מלכת היופי שנערך השבוע לא נכחה קטי. גם לא היה לה זמן רב לחשוב על מה שאירע בעת התחרות. כי בשבוע ה- בא תארוו את מוזרותיה, תתייצב בקלט של צבא ההגנה לישראל. הנערה, שנפלה לתחרות מלכת היופי של המדינה, בגלל ספקיהדותה, נמצאה כשרה בהחלט לשרת בשנתים הקרובות את המדינה בשורות צבאה.

פשעים

האשולש המסוכן

בפולין היה יגי מרינג אחד מעורכי-הדין המוכשרים והמפורסמים ביותר. הפרקליט היהודי המצליח, בוגר אוניברסיטת ורשה, היה תושב "בית הסטודנטים" היהודי ה- מפורסם, שבין בוגריו נמנו באותה תקופה גם מנחם בגין ומשה סנה.
 את פרסומו הגדול רכש מרינג באחד ה- משפטים הפוליטיים החשובים ביותר בתקופת השלטון הפאשיסטי בפולניה. הוא הגן על חבר המפלגה הקומוניסטית הפולנית ספיכ- לסקי, מי שהפך ברבות הימים לגנרל, ומכנה היום בתפקיד שר ההגנה בממשלת גו- מולקה.

משעלו הקומוניסטים לשלטון, ידעו ל- השיב למרינג כגמולו. הפרקליט המפורסם הפך גם פרקליט עשירי. אולם למרות מצבו הכלכלי האיתן לא הרגיש מרינג בפולניה כבביתו. כאשר נפתחה הדרך לעליה ליש- ראל, ביכר מרינג את קטי הולדתו ב- מינה חושה על חיו בארץ הולדתו. הוא עלה לפני שנה עם אשתו נלי ושני ילדיו, דיירי-משנה. בישראל הוברר למרינג כי חבלי הקליטה קשים מאלה שתיאר לעצמו בפולין. לא היה כל סיכוי להיקלט במק- צוע הפרקליטות. הוא נאלץ למצוא עבודת פקידות נחותה במנהלת נמל חיפה, להוציא את מרבית משכורתו על שכר-הדירה, ש- שכר ברחוב גת מספר 3.
 באוניה, בדרך לישראל, הכיר מרינג את שמעון רוז, פקיד שעלה גם הוא מפולניה. חודשים אחדים אחרי שעלה לארץ התגרש רוז מאשתו. באותו זמן פגש את מרינג הסכים להכנס לדירתו כדייר-משנה. על מנת להתחלק במעמסת שכר-הדירה.

הצענים התפתחו במהירות ובכיוון בלתי צפויים. נלי, בעשר שנים צעירה מבעלה, חיבבה את רוז, שגם הוא לא הסתיר את התעניינותו בה. הבעל לא ראה את יחסי השניים בעין יפה. פעם אף התברר לו ללא ספק כי קיימים יחסים אינטימיים בין אשתו לבין דייר-המשנה. הדייר-המאהב גר- רש לעזוב את חדרו.

התאבדות באמכטיה. לבסוף נאלץ רוז לעזוב את ביתו של הזוג מרינג. הוא הודיע כי הוא עוקר למלון, וכי יאסוף את חפציו מן הדירה במהירות האפשרית. מדיננו לא ידע או כי מגמת-פניו האמיתית של רוז היא לבית גיסו, אחיה של נלי, ברחוב רמב"ן 7 בחיפה.
 תוכניתם של רוז ונלי היתה פשוטה: ימים אחדים אחרי שדייר-המשנה יעבור לבית האח, תודיע נלי על רצונה להתגרש מרינג. כשיגמר הדיון ברבנות תעבור גם היא לבית אחיה, תנשא לרוז.
 באחו הימים, לפני כמה שבועות, התפתח ריב ממושך בין מרינג לבין נלי. בכעסה, (חסוך בעמוד 12)

מועמדת רודה
 היא והסתא

שבועה נרצח בידי הנאצים במחנה מאסה אונן, נערכו עלי-י רב.
אצן ידור בפאריס. בגרמניה עלתה משפחת רוזר לישראל, השקיעה בבניה סכום מי כסף גדולים לתנוך עממי ותיכונני כש- הגיעה לגיל 17, נשלחה קטי לפאריס. אמה, בעלת סלון האופנה הגדול נבי רצתה שבתה תמשיך את המסורת המשפחתית: קטי נתקבלה לבית האולפנה של מלך האופנה המנחה, כריסטיאן דיור.
 הצעירה חזרה לישראל אחרי שסיימה את חוק לימודיה בפאריס. ציירת ודוגמנית האופנה היפהפיה משכה את תשומת הלב הכללית כבר ביום השני לכואה. מראה פניה היפים, שמלותיה הנאות ושערותיה את חוק לימודיה בפאריס. הציירת ודוגמנית הארוכות הבלונדיות, הפכו לשיחה במאורי- עות החברתיים של החברה התל-אביבית, משכו את מבטי הגברים ואת הערות-הקנאה של הנשים.

כשהוכרזה, כבכל שנה, תחרות מלכת ה- יופי מטעם השבועון לאשה, היתה קטי אחת המועמדות הטבעיות. ידית ששלח את תמונ- תיה לחזרת התחרות לא טרה לחינם: קטי עמדה בכל המבחנים, הוזמנה ככל 22 המועמדות הסופיות לשיחה אישית עם מארגני התחרות ועם עורכת השבועון, עורכת-הדין חמדה גופר-מוזס.
מכתבים אנונימיים. תכונותיה הטור- בות של קטי, כאחת המועמדות החדויות לכתר המלוכה, היו בולטות ביותר: היא לא בלטה רק ביופי בלתי-רגיל ובדיעת לשו- ינות (עברית, אנגלית, צרפתית, הונגרית ו- רמינית), אלא גם בהתנהגות מנומסה, כבת למשפחה אירופית שמרנית, שהיתה יוצאת- דופן בחברת הצעירות הבלתי-מאופקות.
 עשרה ימים לפני התחרות הביא הדור מכתב דחוף לביתה של קטי. כשהתייצבה